

پایگاه نظامی امریکا. حلقه اسارت افغانستان!

درحالیکه بمباردمان و کشتار نیروهای امریکایی و ناتو و طالبان ادامه دارد و همه روزه شاهد قتل عام های مردم بیگناه خود هستیم، دولت پوشالی و جمعی از روشنفکران مزدور در مورد پایگاه های دایمی امریکا در خاک افغانستان سخن میگویند و عملی شدن آنرا با بیشرمی کم مانندی میخواهند دستاوردی عظیم و راز خوشبختی وطن و مردم وانمود سازند.

دولت امریکا که تاریخچه ستمگرانه اش در جهان آشکار است هرگز برای نجات افغانستان گرفتار هزار بلا نیامده بلکه طی ده سال گذشته کاری نداشته است جز تشدید فساد، فقر، قتل و قتال، حمایه بیدریغ جنایتکاران رنگارنگ، رشد تولید مواد مخدر، ختنی سازی، تطمیع و به فحشا کشانیدن جوانان مستعد از طریق پیشکش معاشهای کلان، بورسها و گرین کارتها و گماشتن شمار وسیعی از نوع دست پروردگان "سی آی ای" آنان به عنوان سخنگویان رییس جمهور و وزیران و غیره. آنانی که سایه امریکا را بر سر خویش غنیمت شمرده و در کنار اشغالگران وقیحانه زانو زده و به سفره‌ی رنگینی از خون هزاران مادر و طفل معصوم رسیده اند، نه می خواهند و نه میتوانند برای یک ثانیه هم از زیر این چتر بیگیری و پست فطرتی بیرون روند چتری که در زیر آن خود و خاندان شان را با پولهای افسانوی "جهاد" و هرویین و مقامهای دولتی که زده اند مخفی و مصون احساس میکنند. لذا اینان با وصف یگان "انتقاد" دوستانه، چنان دعاگوی امریکا اند که گویی امریکا ملنگ خیراندیش و یگانه منجی بشریت هست که در نبود آن ملت افغانستان را گزدم "طالب جان" گزیده و زندگی به نیستی می گراید! اما این مزدوران نکتابی پوش یا پیزار بیای کتمان مینمایند که آفرینندگان طالب و سایر بنیادگرایان جانی همین ابرقدرت بوده که به نام "مبارزه با تروریسم"، "بازسازی"، "صلح" و اینک ایجاد پایگاههای نظامی دایمی، میخواهد کشور ما را به ایالت پنجاه و یکم اش مبدل کند. آنانی که پایگاه های نظامی امریکا را در افغانستان همچون ضامن "آزادی و دموکراسی" تیوریزه کرده و نرم نرمک بخورد ملت میدهند تسلیم طلبان جیره خوری بیش نیستند که عادت کرده اند همیشه یک بادر خارجی را به مثابه پشت و پناه خود داشته باشند تا در نتیجه خیزش مردم مثل برادران شان زین العابدین و مبارک و قذافی ... در زباله دان تاریخ گور نشوند.

امریکا از همان آوان نصب حکومت جهادی - امریکایی و با امضای قرارداد استراتژیک ۶۰ ساله با رنگین سپنتا (این روشنفکر خودفروخته که در ازای ستایش حجاب اسلامی از رژیم ولایت فقیه پنجاه هزار دالر گرفت و بویش در فساد برادرش هم پیت نماند) درصدد ایجاد پایگاه های نظامی برآمده و تا کنون در خوست، فراه، لوگر، هلمند، کابل، قندهار، ننگرهار و سایر ولایات با خرید و اجاره‌ی زمین های وسیع بنا بر گزارشی چهارصد پایگاه مختلف اش را ایجاد کرده است. امروز خوشبین ترین افراد هم دیگر در این واقعیت تلخ و جانسوز تردیدی ندارند که امریکا پلان دراز مدتی برای ماندن در این خاک را دارد و خروج نیروهایش در ۲۰۱۴ مسخره‌گی و جفنگیست برای اغفال عامه؛ البته ممکن است، تعدادی از نیروها را خارج کند ولی به جای آن پایگاههایش را تحکیم و تدوام می بخشد. دولت پوشالی که زمزمه پایگاههای دایمی را به گوش ها می رساند می کوشد تا اذهان را برای امضای موافقتنامه‌ی خاینانه با امریکا و به زبان دیگر مستعمره شدن رسمی و همیشگی افغانستان آماده کرده و به آن صورت "قانونی" دهد. در حالیکه وقتی کشور فاقد استقلال و آزادی باشد یعنی بیگانگان و یک مشت جنایتکار و فاسد بر آن فرمان رانند، حکومت، پارلمان یا هر نهاد دیگر نیز از هیچگونه اعتبار و مشروعیتی برخوردار نمی باشند که به امضای قرارداد های مادر فروشانه‌ی آنها مردم ما کوچکترین وقعی نهند همان طوری که به موافقتنامه های بین شوروی و دولتهای پوشالی خلقی و پرچمی اش ذره‌ای ارزش

قابل نشدند. امریکا که به قول جیم موران نماینده کنگره اش افغانستان را به درستی "فاسدترین دولت در جهان" می خواند، اگر دروغگو و ریاکار و جنایتکار پرور نیست باید از عقد اینگونه موافقتنامه ها با فاسدترین و بی آبروترین دولت مافیایی و نیز زد و بند با طالبان و سایر تبهکارن دشمن آزادی و دموکراسی حذر کند تا بیشتر از این به کینه و نفرت مردم ما نسبت به خود نه افزایش.

امریکا که در ۱۳۰ کشور جهان ۷۳۷ پایگاه نظامی دارد و می خواهد مانند پلیس جهانی عمل کند، چه سعادت و خوشبختی را نصیب ملل دیگر کرده که افغانستان غرق در مصیبت از آن بی بهره مانده باشد؟ امریکا واقعا وقیحتر و زورگوتر از شوروی سابق است که علی رغم کشتار درنده خویانه‌ی اخیر در کنر و صدها تایی نظیر آن در ولایات دیگر و توهینی کثیف جهت پوشاندن بمباران کودکان کنری که گویا والدین برای مجازات اطفال را می سوزانند، می‌خواهد مردم ما از ایجاد پایگاه‌هایش استقبال کنند! طغیان دوران‌ساز مردم چندین کشور عربی مخصوصا برضد آن هیئت‌های حاکمه متمرکز است که غیر از غرق بودن در غارت و عشرت به بهای فقر و بیکاری و ستمگری بر توده‌ها، اکثرا عمال "سی آی ای" و طرفدار وجود پایگاه‌ها و نفوذ امریکا و اسرائیل در کشور های عربی و سایر کشورها بوده‌اند. اداره آقای اوباما باید مطمئن باشد که چینی که غریو دموکراسی خواهی مردم غیور تونس و مصر و بحرین و یمن و... ارکان خود و دولتهای تحت نفوذش را شدیداً به لرزه درآورده، مردم ما آنقدر فلاکت زده و کرخت و نگویند نخواهند بود که در برابر توطئه جدید او و نوکران افغانی اش دایر بر ایجاد پایگاه‌های نظامی آرام بنشینند. اداره او که با تمام سازمانهای استخباراتی با هزینه های تریلیون دالری اش نتوانست قیام های ناگهانی و همزمان کشورهای عربی را پیشبینی و تخریب و جلوگیری کند، در پشت آرامش ظاهری، به توفان سرکش توده های عذاب‌دیده‌ی افغان هم پی نخواهد برد.

حزب همبستگی افغانستان که بر ضد اشغالگران و جنایتکاران طالبی و جهادی، درفش استقلال، دموکراسی و عدالت را برافراشته نگهداشته، ایجاد پایگاه های دایمی امریکا را زنجیر سهمگین تر اسارت افغانستان قلمداد نموده و از تمام نیروهای ضد بنیادگرا، انقلابی، دموکرات و وطنپرست صمیمانه می خواهد تا با اتحاد و یکپارچگی عملی در برابر دشمنان خارجی و داخلی مردم ما، به هیچ قیمتی نگذارند میهن هرچند پامال نوکران بیگانه شده ولی به جان و ایمان برابر ما، با ایجاد پایگاه‌های دایمی ملوث تر شده و با تباری خاینانه‌ی امریکا، پاکستان، رژیم خون آشام ایران و کلیه بنیادگرایان و قومپرستان چاکر آنها مبنی بر تجزیه اش به ورطه‌ی فنا و تباهی کامل رود.

غیر از سگهای امریکا هیچ افغان شرافتمند ایجاد پایگاهها را تایید نمیکند!

بریده باد دست تمام اشغالگران و مداخله گران از افغانستان!

نه امریکا نه طالبان نه جهادیها، افغانستانی مستقل، آزاد و دموکراتیک!

حزب همبستگی افغانستان

۱۵ حوت ۱۳۸۹ (۶ مارچ ۲۰۱۱)

کابل - افغانستان